MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi Sayı: 057 Eylül 2008

---------- SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM ----------

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

❖ **ÖLÜM KORKUSU;**

Her insanda, tekâmül seviyesine göre bir ölüm korkusu mevcuttur... Aslında korkunun sebebi bilgisizliktir... Eğer kişi, herhangi bir mesele hakkında bilgi sahibi ise, ondan korkmaz ya da korkusu şuurlu seviyede olur... İnsan önce ölümün ve ölüm ötesinin manasını bedenliyken anlamaya, kendi zihninde buna ait imajları, şekilleri yaşatmaya, kendi aurası içinde buna ait ihtizazların hareket etmesine müsaade etmelidir... Bütün dinler, ölüm temasını insanlara muhtelif isimler kullanarak durmadan vermişler ve onlara etkide bulunmaya çalışmışlardır...

Ölüm, en doğal tabiat kanunudur... Durum böyle iken, ölümden aşırı derecede korkmak, ölüm esnasında kişiye çok zorlu anlar yaşatır... Bu korku, çok büyük iniş çıkışlara sebep olmaktadır... Bunlar, ölüm ötesi âlem hakkında hiçbir bilgisi olmayan ve bilgi edinmek için hiçbir gayret göstermemiş varlıklardır... Bilhassa ölüm korkusu içinde kıvranan kimselerin, ölüm hadisesinin gerçekleşmesine en fazla engel olan kimseler olduklarını söyleyebiliriz... Bu tür kişilerin bedenlerini terk etmeleri, hem kendileri için, hem de bu beden terk etme işini deruhte eden, düzenleyen, kontrol eden varlıklar için mesele olmaktadır... Bu tür kişiler, yani büyük bir ölüm korkusu içinde bulunan varlıklar, ölmelerine bir türlü rıza gösteremediklerinden, ani ve toplu ölümlerle bedenlerinden ayrılmak zorunda kalırlar...

Ne kadar bilgisi olursa olsun, her insan ölümden korkar... Önemli olan, insanın ölüme rıza gösterebilecek seviyeye gelebilmesidir...

İnsan, "eğer bu gece öleceksem bunu kabul ediyorum... Şüphesiz, idarecilerim her şeyi benden çok daha fazla bilirler... Bedeni tutkularım, bedeni direnişlerim, bedeni cazibem, ruhi arzuma karşı gelmeyecektir... Muhakkak ki, ruhum, asıl ben, bedeni gayet nazikâne bir şekilde, kendi yerinde bırakacaktır... Böyle olmasını diliyorum ve böyle olmasını istiyorum... Ölüm ötesi realiteye intikal ettiğim zaman, bu realiteyi çok kısa zaman aralıkları ile yavaş yavaş kavrayacağım ve bedenimde bulunmadığımı derhal anlayacağım ve mesut olacağım... Çünkü bir ödevi tamamlamışım..." diyebilmelidir...

Organizatör varlık olan ruhun, beden üzerinde ki kontrolünü tamamen kesmesi ölüm demektir... Bu tam ölümdür... Beden organizatör varlığın kontrolünden çıktıktan sonra, başka bir deyişle, yönetiminden çıktıktan sonra, organlara ve hücrelere bağlı olan ruhi varlık kütlesi de, bir müddet beden üzerinde bağlılıklarını muhafaza ederler ve nihayet onlar da, kendilerine ait sahanın kontrolünden büyük enerji alamadıkları için ayrılırlar... Şüphesiz ki, bunlar bildiğimiz fizik duyuların ötesine taşmış duyulara sahip olanlar, bu tür olayları gayet rahat bir biçimde inceleyebilirler...

Ölüm korkusu, fizyolojik bir değişikliğe uğramaktan çok, psikolojik bir değişikliğe uğramanın bir sonucudur... Fakat bunun temelinde yatan duygu içgüdüseldir... Çünkü varlık, tekâmülü için madde bilgisine sahip olmak zaruretinde bulunduğunu idrak ederek bedenlenmiştir... Ama bedenli haldeki bağlı şuuru ile bunu idrak edemez ve ölümden korkar... Beden, onun bu fizik ortamda yapacağı evrensel bilim araştırmasında ulaşabildiği en kıymetli vasıtadır... Bilgisini bu organik yapı ile elde edecektir... Kendisinin içeriğinde bulunan tekâmül edeceksin bilgisinin uyarıları altında, bedene olan bağlılığını kuvvetle koruyacaktır... Bu vasıtayı, yüksek maksadı için sürekli işletmek zaruretindedir... Beden terk edilmez emri, onun için bir ilahi emirdir...

Ölüm korkusu, bilgisizliğin neticesi olarak ortaya çıkan, çeşitli yönlerde gelişmiş olan

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

ihtiraslardan kaynaklanabilir... Zihinde ve şuur alanında ruhsal meselelerle ilgili olarak herhangi bir kavram oluşmamış bir kimsenin ölümü anlaması çok zordur... Ve hayatı, duyular kanalı ile adeta küçücük bir çatlaktan görür... Bu yüzden maddi âlemin kaba vibrasyonlarına bağlanır... Bu bağlılık, madde âleminden gelen imajlar vasıtasıyla devamlı tutulur... Fakat kişinin gerek liyakatinin, gerekse çabasının bir sonucu olarak fizik âlemden gelen ruh ve ruhsallık hakkındaki tesir, imaj ve bilgiler, onun, fizik âleme bağlı katılaşmış ve kesinleşmiş görünen kanaatlerinde bir gevşeme meydana getirir...

Kişi maddeyi gaye edinmişse, yaratılan yalancı imajlarla reel haline getirilmiş dünyaların birer objesi olmuş ihtiraslardan vazgeçmek endişesi, onda derin bir ölüm korkusuna neden olur...

Bilen, hikmet sahibi olmaya çaba gösteren insan, sabır ve metanetle hayatını sürdürür... Ayrılık vakti geldiği zaman, tek başına olduğunu kavrar ve yegâne gücünün sonradan elde etmiş olduğu bilgisinden doğan imanı olduğunu anlar... İşte bu iman ve metanet, bu geçitten geçmesi için en elverişli vasıta olacaktır...

Ölümden korkmanın zaruretleri vardır... Hatta bu tekâmül vetiresidir... Bizlerin yapması gereken, ölüm korkusuna karşı metin olmamız ve geleceğimiz için kuvvetli ve imanlı olmaya çalışmamızdır...

İçimdeki Rabbimin Işığı, içinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor…

Işığımızın Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla…

Vakıf Başkanı

Nurettin ERSOY

---------- DİYOR Kİ ; ----------

- **Kıyam etmek;** sadeleşmiş hoşgörü'nün (ben olmayan hoşgörünün), varlıkları birbirine ve dolayısıyla esas kaynağa bağlayan güçlü bir silah olduğunun **bilincine varmaktır…**(MYP/C:141)

***

- **Kıyam etmek;** hadiseleri değişik açılardan ve zaman anlayışlarından görebilmenin ve ona göre değerlendirmenin, sadeleşmiş hoşgörü'yü elde edebilmenin bir yolu olduğunun **bilincine varmaktır…**(MYP/C:141)

***

- **Kıyam etmek;** sevgi enerjisini varlık, bünyesine vakumlayıp tekrar yansıtabilirse, bunun da sadeleşmiş hoşgörüyü temsilize ettiğinin; eğer bu anlayışı henüz varlığımızda tezahür ettiremiyorsak, sari realitenin pençesinde çok kıvranacağımız zamanlar var demek olduğunun **bilincine varmaktır…**(MYP/C:141)

***

- **Kıyam etmek;** gözlemleyen kişinin, gözlemlediği varlıkların yukarıya iletemediği bilgiyi iletme vazifesini de yapar olduğunun **bilincine varmaktır…**(MYP/C:141)

***

- **Kıyam etmek;** vicdan'ın, duyguların, kanaatlerimizi etkilemeyecek hale gelmesi olduğunun; vicdani davranışın, kanaatlerimizi, duygulardan ziyade, bilgiye göre oluşturma süreci olduğunun **bilincine varmaktır…**(MYP/C:141)

***

- **Kıyam etmek;** en iyi gözlemleyenin, en iyi ilerleme kaydetmeye namzet olan olduğunun; iyi gözlemin, varlığın bulunduğu plan şuuruna gayet olumlu katkıda bulunduğu gibi, ait olduğu plana doğru enformasyon vermesini de sağlar olduğunun **bilincine varmaktır…**(MYP/C:142)

***

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

- **Kıyam etmek;** kategorize edilmemiş ve sınırları açık gözlemlerin, varlığı katılımcı yaptığının; bu durumun, varlığa, ilişkide bulunduğu diğer bireylerin iletemedikleri bilgilerini, kendi doğru gözlemleri sayesinde, o varlıklar adına, o varlıkların planlarına iletme yeteneği getirdiğinin **bilincine varmaktır…**(MYP/C:142)

***

- **Kıyam etmek;** iyi bir gözlem yapabilmek için, belli bir enerji seviyesi sağlanması gerektiğinin; ancak o zaman karşımızdakine enerji verip yukarıdan enerji alabileceğimizin **bilincine varmaktır…**(MYP/C:142)

***

- **Kıyam etmek;** iyi gözlem için, karşımızdakinin alanı dışına çıkarak, nötr bir halde kalabilmek gerekmekte olduğunun; en iyi, nötr kalarak gözlem yapabilir olduğumuzun **bilincine varmaktır…**(MYP/C:142)

***

- **Kıyam etmek;** gözlem'in, dikkat olmadığının; gözlemlerimizin farkına varmamız gerektiğinin; maksatlı olarak gözlememiz gerektiğinin; enerjinin, korku ve endişelerden, ön yargılardan kurtularak elde edilebileceğinin **bilincine varmaktır…**(MYP/C:142)

***

- **Kıyam etmek;** sade hoşgörü'nün, tortu bırakmayan eylemler meydana getirmek olduğunun; hoşgörüde, ego, küçümseme olduğunun; sade hoşgörüde, o anki uyumsuzlukları uyarma fakat tortu taşımama olduğunun (Karma yaratmama) **bilincine varmaktır…**(MYP/C:142)

***

---------- ŞUURDA UYANIŞ (26)----------

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır…

Bu sonsuz ve skalatik yapının hiyerarşisi içerisinde, sonsuz bir yolculuk içerisinde siz nereyi algılıyorsanız, sizin o noktanız, Tanrı'ya yolculuk veya Tanrı'da yolculuk şeklinde size ait bir gerçekliliktir... Dikkat ederseniz bizler bu hafıza ortamı içerisinde binlerce yılın birikimi olan bilgilerin muhatapları olarak buradaki her türlü idrakin oluşmasında daha önce buraya konmuş olan bir idraki alırız ve burada tatbikatlara sunar, büyük bir idrak olarak iade ederiz... Ve hafıza ortamını bu şekilde besleriz...

Şimdi Tanrı'ya yolculuk, "dönüşünüz banadır" ifadeleri, çok yakından ve tamamı kavranabilen bir husus olarak ele alındığında, büyük yanılgılara sebep olur... Sanki varlıklar, kontrolleri veya farkındalıkları kapsamına girmiş bir dualite dışı yaşamı veya bir illüzyon dışı yaşamı hemen yaşayacaklarmışçasına bir heves içerisine girebilirler... Bu da zaten buradaki bulunan beşeriyetin muhatap olduğu illüzyonun en ince süptil tarzıdır... Dönüşünüz banadır da herhangi bir mercie ulaşacağız da Yaradanımız'la kucaklaşacağız diye böyle bir yakın ve imkânlıymış gibi bir anlayış, bazı insanları motive etmek açısından dokunulmaması gereken bir anlayıştır... Hiç yıkmayacağız onları, ama biz kendi realitemizde bunun bir süptil illüzyon olduğunu fark edeceğiz... Aslında dönüşünüz banadır ifadesi de dualite ifade eder... Çünkü dönecek olanla dönülecek olan ikilemi ortaya koyarken, ne yapalım ki, ancak dualite ve lineerlik anlayışı ile tatmin olan bir zihne başka türlü ifade edemezsin...

Dönenle dönülecek olan bir ikili var mı ki, dönüşünüz banadır... Fakat diyeceksiniz ki, bu umutsuz ifadelerle siz, bizim dualite dışı veya illüzyon dışı bir yaşam edinmemiz mümkün değil umutsuzluğunu hissettiriyorsunuz... Böyle de düşünmeyin, bizler bu hakikat bilgileri içerisinde ve sonsuz yolculuk içerisinde dualiteyi ne kadar çok flulaştırır, ne kadar çok baskın etkisini daha zayıf, daha flu, daha az etkin hale getirirsek,

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

bizim için gelişim hatta Yaradan'a yöneliş bu demektir...

"Kapalı devrenin icabı olan bu husus" hangi husus? Bir üst boyuttan alt boyuta girişi bu fizik âleme burulma şeklinde niçin? Kapalı devrenin hususu bu... Kapalı devrenin gereği... Bu kapalı devreye böyle girince, hemen burulma da baş müsebbibi illüzyonun, dualitenin, şimdi karşımıza ne çıkıyor?

Enerjinin bu burulması, sonsuz mertebedeki hafıza ortamında dahi çok süptil seviyelerden, sonsuz öncedeki, sonsuz süptiliteden başlayan bir dualiteyi, illüzyonu yaratırken, dünya fizik âlemine geldiğinde, mesafe dediğimiz **geçmiş – şimdi - gelecek üçlüsü** ile karşımıza çıkıyor... Bunun adına da Merkez Yüce Plan tebliğlerinde mesafe deniyor... Ve deniyor ki, zaman enerjisi sizin üzerinizde bir basınç yaratma, bir mesafenin hükmünü oluşturma maksadı güder aynı zamanda... Ve dolayısıyla bizler, zaman enerjisinin üçlü basıncına maruz kalırız... Ne oluyor zaman enerjsi üçlü duruma geçince dünya fizik âleminde burulmadan dolayı? Sübjektivite oluşturucu, rölativite ve görecelilik oluşturucu bir yapıya bürünüyor...

Geçmişe dün, şimdiye bugün veya an, geleceğe yarın diyecek olursak... Geçmiş yani dün, puslu hatıralarıyla bizlerin muhatap olduğu bir zaman dilimi, geçmiş, geçmiş anda idrak olunduysa o artık geçmiş değil şimdidedir... Yani geçmiş eğer o geçmiş de ki anı yaşayabilme fırsatı yakaladıysa, o geçmiş de kalmaz, an içerisinde derhal varlığın idrakine katılır onun şuuru ile birlikte şimdide ona hizmeten orada bulunur... Demek ki, bizler geçmişin puslu hatıralarının deşilmesi ile şimdi de bir randıman bir netice bir yardım almamız mümkün değildir... Çünkü eğer geçmişte ki anda bulunabildiysek, böyle bir beceriyi gösterebildiysek, idrak oluşmuştur ki, o benim varlığıma nakşolmuştur şimdide ki bende o vardır... Tekrar oraya dönmemin bir nedeni, bir gereği yoktur...

Bir varlık herhangi bir tatbikatını, geçmişteki şimdide olan bir tatbikatını yaparken, genelde biyolojik beynin yetenekleriyle veya etkileşimleriyle hadiselerle muhatap olur... Yani biyolojik beynin hafızasında ki çok sınırlıdır (korteks)… Ben buna bilgisayarların ön belleği diyorum, bu ön bellekte pratik an içerisinde veya pratik faaliyet içerisinde beşeri hafızamıza onları kaydederiz fakat o kaydedilen bilgiler, varlık tarafından özel bir cehte özel bir faaliyete tabi tutulup da üst şuuruna idrak şeklinde sunulmazsa buna da ben bilgisayarın hard diski diyorum...

Bilgisayar kullananlar anlayacaklar, ön hafızada genelde sizler ana belleğe gitmeden bilgileri süratle alır verirsiniz, eğer onlara kaydet komutu vermezseniz, ana belleğe almadığınız bilgiler, elektrik gittiği anda bütün bilgiler silinir... Çünkü bilgisayarın ön belleğinde yaptığınız çalışmalar, ana belleğe intikal ettirilip hard diske kaydedilmediği sürece, enerjinin kaybolması esnasında gider... Bunun sebebi de, her çalışmamızda bilgiyi hard diske gidip de oradan alıp hep bu diyalogu hard diskle yapmamak içindir... Yani zaman kaybına neden olacağı için bir ön bellek var, ona rem denir... Sizin çalışmalarınızdaki kısa metrajlı iletişimi sağlıyor fakat o an bir enerji gittiğinde hepsi yok oluyor... Aynen bunun gibi eğer bizler Dünya tatbikatlarımız esnasında bize temas eden tesirleri ön bellek niteliğindeki bu beynimizle (korteks) hıfz ederiz… Aman unutmayayım, aman bu bellekte saklayayım deyip de derin düşünce bazında bir faaliyet yapmadan yani üst şuura (alt beyin) asıl varlığımıza devretmeden olayı götürürsek, ön bellek bir süre sonra bütün bu bilgileri siler... Buna idrak edilmemiş bilgiler denir ki, bunlar varlığa önce bir şuur açılımı sağlar, varlık sanki şuurlanmış gibi görünür ama kapanır, niye..? Çünkü o bilgileri sindirip ana bellek olan asıl şuuruna idrak taşı şeklinde koymamıştır...

İşte bu ön bellekteki tatbikat sonuçlarının, bilgilerinin üst şuura idrak taşı şeklinde konmasındaki zamanın adına "an" denir... An'da toparlanamadığımız sürece, bizler, üst şuurumuza her hangi bir bilgiyi idrak taşı şeklinde koyamayız yani idrak edemeyiz... An'da bulunmadır bunun tek çaresi... Yalnız an'ı da doğru kavramak gerekir... Bir saniyenin salisesi de an olabileceği gibi, bir günü de an alabilirsiniz, bir ömrü de an alabilirsiniz, hatta bir varlık ne kadar farkındalığını yayarsa, bir siklusu bile an olarak alabilir, bu abartılı bir mesafedir ama... An'ın tarifini, varlığın farkındalığı ile, farkındalığının kapsam genişliğine bağlı olarak çözün...

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

Meselâ şu anda ben şuradan şuraya yürümeyi fark eden bir yapıda isem, benim anım buradan buraya yürümek şeklindedir... Ondan sonra ip kopar, farkındalığım gitmiştir, düne, yarına yani geçmişe, geleceğe kaymıştır, sadece şunu fark etmişimdir... Konferans bittiğinde bana sorsalar ne yaptın sen? Sahnede tahtanın oradan koltuğa kadar yürüdüm der, sadece onu hatırlarım... An dediğimiz farkındalığımın vuku bulduğu süreci ancak hatırlar ve asla onu unutmam... Ama ben şimdi özel bir cehit koyarak farkındalığı geliştirirsem, bütün konferans sürecini büyük bir farkındalık, irade ve şuurluluk içerisinde yaparsam, ben bu konferans bittikten sonra bütün detayları hatırlarım... Derim ki, önce kapıya doğru yürüdüm, tahtaya gittim, mavi kalemle çizdim, ondan sonra bununla uğraştım, işte benim anım buradan buraya fark etmeme göre şu kadarcık bir yerken, bütün konferans sürecini fark etmeyi becerebildiğim anda anım bütün konferanstır...

Bir yılınızı böyle farkındalıkla geçirirseniz, bir yılınız an olur... Demek ki; an, bir varlığın farkındalık kapasitesini sürekli ve yaygın tutabilme oranı ile o varlığa ait bir husustur... Öyle varlıklar vardır ki, hayatını, belirli bir yaştan ölümüne kadar an kapsamına almıştır... Onun için geçmiş, doğmadan önceki hayatıdır veya daha önceki enkarnasyonudur, gelecek ise, öldükten sonraki hayatıdır... Onlarla da bağını kestiği anda yani onlarla hemhal olmadığı sürece bütün ömrünü an olarak sahneler ki, varlığın gelişmişlik düzeyi anının yaygınlığına bağlıdır... Buna farkındalık denir... Bütün Gurdijeff, Ospensky öğretileri, bütün dinler, aslında bütün insiyatik öğretiler, Uzak doğu öğretileri, farkındalık üzerinde bu mânâda durur...

An'ın bu mânâda, varlık tarafından farkındalık şeklinde yayılmasına süreç denir... Süreç diye bir kavram... Süreç, an'ın, bu mânâda yaygınlaştırılmış halidir... Bizler, kaçınılmaz bir şekilde, kapalı devre tekamül okuluna zaman enerjisinin burularak maksatlı girmesinden dolayı, anı, farkındalık halinde yayabilmenin çok yetersizliği içerisinde kalıyoruz... Çünkü geçmişle gelecek diye bir canavar arkamızda ve önümüzde sürekli bizim zihnimizi cezbediyor kaymalara sebep oluyor...

Aslında geçmiş diye bir şey yok... Geçmişte yaşarken yaşadığımız olayı anı yakalayarak yaşadıysak buna geçmiş an denir, eğer geçmiş anda bulunabildiysem ben, o artık geçmiş anda değil şimdidedir... Çünkü ben onu ana belleğimde idrak ettim ve bugüne taşıdım... Kimse onu benim elimden alamaz... Ve sonsuz ruhun yolculuğunda, bu sonsuzluk anlayışında her gidiş gelişimde ne olursa olsun idrak ve şuurumdan başka taşıyacağım hiçbir unsurum yoktur... Bu benim malımdır... Bu mal benim gelişmişlik çuvalımdır ona attığınız değerlerdir ve siz onlarla, sonsuz yolculuklarda kullanmak üzere, seyahatler yaparsınız...

Şimdi bugün, an... An'a yani bugüne ne pus ne de pırıltı bulaştırılmamalıdır... Tebligat ifadesi... Siz bu anda yaşarken, ki şu anda anımızı tarif ederiz, sizlerle göz göze, diz dize şu anı idrak etmeye çalışırken, siz veya ben geçen konferansa, dünkü bir hatıranıza veya konferansa girmeden önce yaşadığımız bir hadiseye zihnimizi kaydırırsak, bu an, yok olur... Siz fiziken burada görülmenize rağmen, ne duygusal ne de zihinsel yani mantal olarak burada değilsiniz... Dolayısıyla şimdi de olmak, var oluştur... Bulunuş ayrı bir kavramdır, var oluş ayrı bir kavramdır... Şimdide olmayan varlık, o mekânda bulunan varlıktır, ama var değildir... Çünkü bizler, fiziki yapımızla bulunarak varlığı ifade etmeyiz... Bizler, bütün bedenlerimizle bir yerde varsak ve bütün bedenlerimiz iletişim halinde ise, varız... Onun için de an, bugün, yalın ve net olmalıdır... An, bugün, geleceği oluşturan imajinasyon merkezidir... **(Devam Edecek)**

---------- KENDİNİ BİLME – KENDİNİ TANIMA HAKKINDA (55) ----------

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır…

Ana özelliği tespit edemeyişimizin nedeni; bu sahte kişiliklerden kaynaklanan bir özellikler dizisi olduğu için, sahte kişilik demek de "Asıl Ben'in" tamamen pasifize olması demek olduğuna göre, Asıl Ben pasifize olunca teşhis de imkânsızlaşıyor... Şimdi bakınız, varlığın özelliklerini fark eden "Asıl Ben" dir... Fark eder... Fark edilenler ise "Asıl Ben" olmayanlardır... Eğer varlık bir şeyi fark ediyorsa o fark eden olan Ben değildir... Fark eden ile fark edilenin böylesine ciddi bir şekilde analizini yapmamız lazım... Şimdi ben sahte kişiliklerin

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

ifadesi olan ana özelliklerimi fark etmem için fark eden olan "Asıl Ben"imi açığa çıkartmam lazım ki onları fark etsin... Fakat fark edilen fark edilecek olan ana özellik sahte kişilik olduğu için asıl ben fark edecek durumda değil... Kapalı, örtülü! Dolayısıyla fark edecek olan "Asıl Ben" öylesine ana özellik dediğimiz sahte kişiliklerle örtülü ki fark edecek hali yok... Fark edilmeyen bir şeyin varlığın onun etkisinden kurtulması mümkün değildir...

"Fark etmediğiniz bir şeyin etkisinden kurtulmanız mümkün değildir..." İmkânsızdır diyor! Bakınız; fark edecek olan fark eden var... Bu "Asıl Ben" fark edecek olanın "Asıl Ben"e hizmet eden kişilik özellikleriyle bu donanmış enkarnasyona gelmiş... Yalnız bu kişilik özellikleri içerisinde sonradan bunu kapsayan yedi tane ana özellik gibi apayrı mahiyette, apayrı vasıfta…

Ana özellikle öylesine oynaşırız ki bir alana, bir ortama gireriz KİBİR ana özelliğini şak diye takınırız... Oradan çıkarız… Hiç ummadığımız bir yakınımızın bize karşı gösterdiği mesafe dramasını, ilgisizliğini yani selam vermeyişini veyahut da kabaca yüz vermeyişini veyahut da bizim beklentimiz olan ilgi, alakayı göstermemesi; bizim hemen "Kendini yıkma" gibi veya "kendine değer vermeme" gibi bir ana özelliğe "kibir" den dönmemize sebep olur ki mesafe dramasına karşı kaybettiğimiz enerjiyi geri alalım... Onun için, gün içerisinde ana özelliklerin hepsine girip çıkmamız mümkündür... Çok azdır bunlardan arî olarak yani bunları kullanmadan enerjisini sürekli, bereketli kılan çok azdır... Çok iyi bağı olması lazım... Yani çok iyi beşeri vasıflardan sıyrılması lazım... Şimdi bakınız; bunlar ana özellik ise, bütün kişilik özelliklerinin sonradan yüklenen olduğunu görüyoruz burada...

Şimdi varlık; yani hedefi, vazifesi, tutumu, davranış biçimi, merkezi ve bedeni kullanabilmesi için; zaten buna programlı, buna hizmeten gelmiş bunlar... Mümkün olduğu kadar programına en uygununu seçip kullanabilmesi için (kibir, kendini yıkma, kendine değer vermeme gibi) bütün ana özellikleri fark edip onun etkisinden kurtulması lazım... ***"Fark etmediğiniz bir şeyin üzerinizdeki etkisini yok edemezsiniz…"*** Peki, ben fark eden olarak bu isem; böylesine, bana sonradan ana özellik olarak yüklenmiş olan özellikleri kibir, kendini yıkma, kendine değer vermeme, mazlumluk, inatçılık, sabırsızlık gibi böyle erdemlilik dışı vasıfları ben yüklendiysem benim "Asıl Ben" im olan ki bunlarda bir takım şeklinde deneyim yapıp randımanlı bir enkarnasyon yaşayacak olan bunun bunları fark etmesi mümkün değildir... Niye? Çünkü bu, sahte kişiliklerin mevcudiyetiyle tamamen aksiyonunu, etkinliğini, yetkinliğini yitirmiştir... Yani bunlar ana özellikler fark edilecek olan; fark edilecek olan ki etkinliğini fark edelim, kendimizden uzaklaştıralım... Bu ne? Fark edecek olan! Şimdi ben, fark edecek olan aktif hale getirmeliyim ki fark edilecek olanı fark edebileyim... Fark edeyim ki onun varlığımdan uzaklaşmasını temin edeyim... Ama bunların mevcudiyeti bunu o kadar sarmalayıp pasif hale getirmiş ki yetkinliğini kaybetmiş ki, bunun, bunu fark etmesi mümkün değil...

Niçin insanlar Rahman ve Rahim'in o sonsuz sabrına, sonsuz şefkatine hep mazhar olurlar? Niçin Yaradan Mekanizma bu kadar sonsuz bir sabrı, sonsuz bir şefkati bize gösterir? Çok ciddi bir kısır döngü içerisindedir varlık... İşte bunun içindir ki dış müdahalelere ihtiyaç vardır... Düşeyden ve yataydan gelen çatlatıcı, kırıcı ve gedik açıcı… Bir nebze çatlatabilecek olan tesirlere, bunlara yatay ve düşey tesir diyoruz... Bunların her ikisinin de kaynağı Rabden gelir... Rabbanidir... Rab Mekanizması'dır... Bu da Rabden gelir... Rabden gelen düşey tesirler eğer bu sahte kişilikler çok kökleşmiş, kabuklaşmış, taşlaşmış ve sertleşmiş değilse düşey tesirlerle varlık mükemmelen bunun çatlamasına ve dolayısıyla bunun onu fark etmesine sebep olur... Bakınız bunun bunu yenilgiye uğratması veya onun üzerinde hâkimiyetini yeniden tesis etmesi ki buna "varlığını var etme" denir... Bunun için küçücük bir çatlağa ihtiyaç vardır... Eğer gelen Rabbani düşey tesir, bu varlığa sezgisel kanaldan tamamen içsel bir alış ile içsel bir tesir mekanizması ile bu varlıkta küçük bir çatlak açarsa, "ya bende hissediyorum ki bir sahte benlik var, bende bir ana özellik olarak kibir var, bende bir kendini yıkma var, sabırsızlık var, mazlumluk var… "bir içe doğuşla yani Rabbin düşey tesiri ile sezgiyle… Gece rüyada… Sabah kalktınız içinizde bir his var "ben bugün kendimi beğenmiyorum, içimde bir kibir var, bu beni rahatsız etmeye başladı…" Muhteşem… Çatladı… O çatlatma anında fark ettirişin ilk nemasıdır bu... İlk intibasıdır... Eğer, bu esnada

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

bu varlık buradan şu pasifize olmuş halinden şöyle bir kendini toplayıp da, çatlağa doğru meyledip şurada bir cehit gösterir ise; içsel bir cehit gösterirse buna gelişim yönünde varlığın cehit koyması, iradi bir eylem koyması, cehit göstermesi… Bunların derhal, bu çatlağın çok ciddi açılımlara, ayrılmalara sebep olduğu ve varlıktan uzaklaştığını hisseder... Ama varlık bunu beceremediyse, bu cehti koyamıyorsa aynı Rabbani Mekanizma düşey tesiri gelir fizik âlemin icaplarına bağlı olarak kabalaşmış bir yatay tesire dönüştürür... Bu sefer varlık ciddi bir şekilde darbe yiyerek bu kıramadığı, çatlatamadığı sahte kişiliği darbelerle çatlatır... İşte acı burada başlar... Istırap dediğimiz faktör başlar...

Istırap; tekâmülün temini, tekâmülün temin edildiğinin işaretidir... Ama varlığın cehitsizliğinden kaynaklanan bir sonuçtur... İlle de tekâmülün şartı ıstırap değildir... Varlık şu cehti koyduğu anda ıstırap yok olur... Istırap; Rabbani tesirlerin kendi maksatlarına uygun bir şekilde bizi gitmemiz gereken istikamete sevk etmesine koyduğumuz dirençten kaynaklanır... Istırap, direncin ifadesidir... Aslında birinci dereceden tekâmülün ifadesi değildir... Direncin ifadesidir... Ama o direncin kırılması maksadı ile geldiği için tekâmülün ifadesidir... Yani biraz daha ince bakarsak şuraya tekâmülün ifadesinden önce direncin ifadesi denebilir... Varlık ıstırap duyuyorsa biliniz ki, Yaradan'ın kendisinden beklediği maksadı oluşturması için uzattığı ele direnmesidir... Yaradan'ın, kendisinin gelişimi için ona uzattığı yardım eline karşı direnç göstermesi ıstırabı meydana getirir...

Yardım eli tesir mekanizmasıdır... Yaradan, bize tesir odaklarını yönlendirerek yardım elini uzatmış olur... Onun elinin adı "TESİR"dir... Bu tesirler isterseniz ince çok narin çok latif bir el şeklinde gelir, isterseniz cehit faktörünü sokamazsanız devreye kaba bir şekilde ağır bir el olarak gelir... Biz de buna hadiseler, olaylar, acı verici tesir faaliyetleri diyoruz... Şimdi burada; mademki böylesine kuşatılmış bir "Asıl Ben" var bunlar ben olmayan ana özellikler… Bunların fark edilmesi bunların örtünmesinden kaynaklanan bir şekilde "Asıl Ben" tarafından zordur... Bunların fark edilmesinin gerçekleştirilmesi "Asıl Ben"in bunlar tarafından pasifize edilmesinden dolayı zordur... Hatta mümkün değildir... Bu fikir ile nereye varıyoruz? Demek ki benim; ana özelliklerim var mıdır? VARDIR! Olmaması mümkün değildir... Çünkü niye? Empozisyon ve koşullandırma ortamına ben enkarne oldum... Peki, bunları fark etmem benim tarafımdan mümkün müdür? Çok zayıf bir ihtimaldir... Tamam! Peki, ben üzerimden ana özelliklerimi atmadan diğer kişilik özelliklerimi; vazifemi, hedefimi… Bulabiliyor muyum? HAYIR! Çünkü ana özellikler bilhassa bunları engellemek için vardır! Peki, ne yapacağım ben o zaman? Nasıl bunların bende mevcut olup olmadığını, hangi türlerinin en fazla mevcut olduğunu nasıl bulacağım? İşte toplu yaşayışın bize sunduğu bir tür rahmettir bu... Enkarnasyondaşlarımızın üzerimizdeki uyaranlarına kulak verelim... Bu nedir? Eğer kendimizi çok mazlum diye çevremizden birkaç ihbar aldıysak biliniz ki o konu üzerinde ciddiyetle duralım... Bu çevrenin ikazlarını bu manada değer verecek bir rahmet olarak kabul edelim ve hemen o konuda kendimizi arındırmaya o konuda kendimizin üzerinde çalışmaya başlayalım... Ben hakikaten mazlumluk oynuyor muyum ana özellik olarak? Bu negatiftir… Ben kendimi kurban mı görüyorum? Arada bir görüyorum hakikaten ya… Bazen mesela otobüse bineceğim, otobüs gelmiyor, dolu geliyor ve ben o son kaçırdığım otobüsten dolayı bir süre yürümek zorunda kalıyorum orada ne hissediyorum? Kaderin sillesini yemiş, kurban edilmiş… İETT'nin kurbanı veyahut da koşulların kurbanı! Orada öylesine enerji kaybediyorum ki ben sanki yanımdan arabası ile geçen bir insan Yaradan tarafından tercih edilmiş, imkânlar sunulmuş ben imkânsızlıklara sevk edilmiş, kurban edilmiş bir kişiyim... Bunu hissediyorum... Ne yapacağız? Hemen burada konunun farkında olup, hemen birinin negatifinden diğerinin pozitifine nasıl çıkarım, mazlumluğun bu kendini kurban görmüş negatifinden, onun pozitifi olan diğerkamlık'a nasıl atılırım? Buna geçmek için karşı grubun cesaretle atılmasına geçmeliyim... Kendinizi kullanım kılavuzu gibi düşünün, yani şu bana emanet edilmiş olan araç ne durumda…

Şimdi bakın, bir makineye bakabiliyoruz, burada aksaklık yaptı kurulamıyor, durulamıyor vs. gibi, nedir? Açıyoruz muhtemelen şu olmuştur, bu olmuştur... Ben şu anda şöyle bir ihbar aldım, kendini beğenmiş dendi, kendini beğenmişlik nedir? Kibir ana özelliğinin negatifi... Vay... Ne yapmam lazım benim? Bunun zıt ikizi,

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

yani dar odaklısı, (bu geniş odaklı) dar odaklısı kendine değer vermemenin pozitifini deneyimlemeliyim; alçak gönüllü olmalıyım! Alçak gönüllü olursam buna kendimi zorlarsam, oradan gurur duyma gibi pozitifine geçebilirim... Onu da ileride inceltirim inşallah... Bir ana özelliğin böyle en pasif bir taşıyıcısı olurum... Ana özelliğin etkisini tamamen varlığın üzerinde kaybeder deyip bunların üzerinde çalışmalar yapmamız lazım... Yoksa hakikaten cihazı tam randımanlı kullanamayacağız...

Bir varlığın rolü ve hedefi en uygun davranış biçimini kullanmasıyla bir araya gelirse o davranış biçimi, o varlığın rolünü ve hedefini çok kolay bulup geliştirmesine yardımcı olur... Dolayısıyla da buradaki ifade davranış biçimleri diye bu ikili ifade eksenli vazifedarın Sanatçı ve Bilge olduğunu biliyoruz artık... Sanatçı; yaratma, mekân yaratma, renk yaratma vazifedarı olur... Bilge ise; insanları eylendirerek, insanlara hoşluklar içerisinde bilgi sunma vazifesi yapar... Yani insanların yeryüzü maddi âleminde en büyük zaafından yararlanarak onlara bilgi vermek vazifedarıdır o, diğer bir ifade ile... Bu çok önemlidir...

Bilgelik; bizim anladığımız gibi, böyle çok ciddi bir adamın ve derin bir bilgi sahibi bir adamın, böyle çıkıp da çatık kaşla böyle bilgi vermesi tarifi değildir buradaki bilgelik... Buradaki Bilgelik öyle bir şeydir ki; yeryüzündeki tüm realitelerin en düşüklerine dahi uzanarak onların en cazip gördüğü atmosferi yaratıp onlara bir bilgi vermektir... Yani onları eğlendirerek, onların en rehavet içerisinde hoşnut olduğu ortamları yaratarak onlara o vesile ile bilgi verme halidir... Bu bilgelik çok önemli bir vazifedir... Fakat realitelerin en alt kesafetlerine hamledebilecek kadar kendini kabalaştırmış bir üst vazifedardır... Onun için bu Bilgelik ifade etme yani sözle, şarkı ile türkü ile Bilgelik yapma halidir, onun için ifade eksenindedir... Bakınız burada bir sanatçının en çok kullandığı "ihtiyatlı olma" davranış biçimi şimdi bakınız bir insanın davranış biçimlerini tahayyül edelim; ilk ikili; ifade eksenli vazifedarların kullandığı "ihtiyatlı" ikincisi "Güçlü"... Çevrenizde böyle insanları hemen tahayyül edin... İhtiyatlı bir tip var böyle her şeyde garantiyi arayan... ihtiyatlı davranış biçiminde olan bir varlığın tutumu ne olabilir? İhtiyatlı ya, emniyet arayıcısı, güven arayıcısı, yüzde yüz eminlik arayıcısı olmaktan dolayı onun tutumu septiktir... Bağları şimdi yavaş yavaş kurmaya başlayacağız... Yani tutumlarla, davranış biçimlerinin ilişkileri meselesi...

Şimdi septik olan bir varlık eğer bunun negatifinde değilse, septiklik ihtiyatlılığı birlikte getirir... Yani ihtiyatlı davranış biçimini tercih etmiş bir varlık bunu bir türlü değiştirmiyor ve en iyi hedefinin ve vazifesinin burada olduğunun içsel eminliği içindeyse mutlaka onun septik olması lazım ki ihtiyatlılığı yemin etsin... İhtiyatlılık eminlik arayışı içinde olan, her şeyden emin olmak isteyen bir varlık... Nasıl bir insan emin olur her durumdan? Her pozisyondan nasıl emin olur? "Septik"lik tutumunu kullanarak! Yani negatifinde kuşkudur belki ama pozitifi araştırmadır... İncelikli araştıran bir insan ihtiyatlı... Bir de bakıyorsunuz bir süre sonra bir takım meydana gelmeye başlıyor...

Korku olduğuna göre sahte kişilikleri var demektir... Sahte kişiliği varsa korku vardır... Sahte kişiliği olmayan bir varlığın korkusu yoktur... Yani, kendi "Asıl Ben"inin dışındaki bir olguyla özdeşleşmemiş, yani onu sahte kişilik haline getirmemiş, onu varlığıyla bir görme yanılgısına düşmemiş bir varlık, sahte kişiliksiz bir varlık hiçbir şeyden korkmaz...**(Devam edecek)**

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

ETKİNLİKLERİMİZ

☯ QUAN YİN AYI: 01 – 31 / Ağustos / 2008

Sevgili dostlar, artık hepinizin de bildiği gibi Ağustos ayını Quan Yin çalışmalarına ayırıyoruz. Bu dönem içerisinde Quan Yin kanalının bir şifa tekniği olan Magnified Healing meditasyonları ve tebliğleri ile yoğun çalışmalar yapılmakta. Hepimizin şuurlarında bilgi yuvalarının açılmasına yardım eden bu süre içerisinde fark etmediğimiz birçok yanımızın açığa çıkmasıyla egolarımızdan biraz da olsa arınmaktayız. Bu mucizevî dönem içerisinde Quan Yin'in bizlere dünya hayatımızda neden kargaşa, tıkanıklıklar ve çözülmesi zor durumlar yaşadığımızı bir kere daha

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr

alanımıza akıttığı bilgilerle gösterdi. Vermiş olduğu birçok bilgi arasından sizlerle en çarpıcı olan iki cümlesini paylaşmak isteriz. Birincisi her birimizin birer "İnci"si olduğu ve onu açığa çıkartmamız gerektiği, ikincisi ise bizlere yöneltmiş olduğu şu soru cümlesi "Nezaketinize, Zarafetinize, Sadakatinize ne oldu?" Sevgiyle kalın….

☯ BOLLUK ve BEREKET KURSU:

11 – 14 / Ağustos / 2008

Sevgili dostlarımız, bu kursumuz isminden de anladığınız gibi bozulan ekonomik durumunu düzeltmek, işlerini yoluna koymak isteyen veya kendine yeni iş sahaları açmak isteyen ya da terfi etmek, işinde ilerlemek isteyenlerin katıldığı bir çalışma oldu… Kursumuzun içeriğinde ise şuuraltının yeniden programlanması ve gerçek ihtiyaçların tespiti ile ışıklı bir gelecek oluşturulması vardı…

☯ IŞIK NİKÂHI:

18 – 23 / Ağustos / 2008

Bu yaz yaşadığımız büyülü günlerden biri de bu süre içerisinde oldu gerçekten… Neden mi..? Öncelikle şunu söylemeliyiz ki belki de en kalabalık kurslarımızdan biriydi… Nedenine gelince, yeryüzünde kendine uygun eşi arayanlar, evliliğini sürdürmekte zorluk çekenler veya eşi ile arzu ettiği mutluluğu bir türlü yakalayamayanlar o tarihlerde Reiki Huzur Vadisi'ndeydiler… Bu çalışmaya katılanlar kendilerine en uygun eşi seçebilmek ve onu hayatlarına cezp edebilmek için birtakım yöntemler öğrendiler. Bunlar kısaca kendini tanıma (Her birey kendi ile ilgili bilgiyi aldı…), yaşam planının öğrenilmesi, eş ruh ile ilgili çalışmalar, eş ruhu veya en yakın alternatifleri kişinin kendisine cezp edebilmesi için yöntemler, doğru seçimleri yapabilmek için yöntemler, eş bulma konusundaki engelleri oluşturan karmaların çözülmesi, kısmetsizliğin ortadan kaldırılması ve bu konudaki şuuraltı kirliliğinin temizlenmesi, eşler arasındaki karmaların temizlenmesi, evliliklerin daha net, daha açık seçik görülebilmesi için çiftlerle terapiler, bulunduğumuz çağa ve yaşam şekline uygun evlilik bilgileriydi. Ardından çalışma bununla da kalmadı ve 23 Ağustos 2008 cumartesi günü çalışmanın en özel anları yaşandı ve o gün tam bir şölen şeklinde ışık nikâhları kıyıldı. Işık nikâhı ne demek diye sorarsanız eğer sizlere kısaca şöyle diyebiliriz; Eşi olmayan gençler eş ruhlarını veya kendilerine en uygun olan eşleri çağırdılar… Kısmeti kapalı olanlar kendilerine ışıklı, sevgi dolu, aşk dolu bir evlilik yolculuğu yaratmak üzere orada oldular… Evli olup evliliklerini yeniden yapılandırıp ışıklandırmak isteyenler ve yaşı ilerlemiş olup bu hayatında eş ruhu ile buluşmak isteyenler orada oldular… Sonuç olarak 23 Ağustos 2008 günü en güzel kıyafetleriyle hanımlar tıpkı bir gelin gibi, beyler ise tıpkı bir damat gibi ışık nikâhında unutamayacakları kozmik bir gün yaşadılar…

☯ KARMA KURSU:

25 – 29 / Ağustos / 2008

Ağustos ayının son çalışması olan Karma kursumuz katılımcılara çok farklı bakış açıları vererek Dünya yaşamlarının sırlarını çözmelerine yardımcı oldu. Birlikte olduğumuz insanların bizler için ne mana ifade ettiğini anlamak, Dünya yaşamınızdaki asli görevlerimizi bulabilmek, kendimizi daha iyi tanıyabilmek ve yaşam koşullarımızı kolaylaştırabilmemiz için bu kurs inanılmaz bir fırsattı… Kursun içeriğinde ise karma meditasyonları ve hatta bazı özel durumlarda geçmiş yaşam çalışmaları da oldu…

---------- ETKİNLİKLERİMİZ ----------

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizde detaylı olarak görebilirsiniz.

Balmumcu Mah. Barbaros Bulvarı, Barbaros Apt. No:74 / D: 10 34340 Beşiktaş – İSTANBUL
Tel: 0212 2885610 – 21 / Fax: 0212 2885620 / e-mail: merkez@mbavakfi.org.tr / web: www.mbavakfi.org.tr